

2) I den under nr. 10 foreslåede affattelse af lovens § 28 affattes stk. 2 således:

»Stk. 2. Indtil 1. januar 1989 foretages samordningsfradrag for den folkepension, som tjenestemandspensionistens ægtefælle får udbetalt, jfr. § 29, stk. 3.«

3) I den under nr. 10 foreslåede affattelse af lovens § 29, affattes stk. 3 således:

»Stk. 3. Samordningsfradrag for ægtefællens folkepension udgør for hvert års pensionsalder, som er lagt til grund ved tjenestemandspensionens beregning, 1½ pct. af det udbetalte grundbeløb. Fradragsprocenten nedsættes fra 1. januar 1988 til 1 pct., og fra 1. januar 1989 bortfalder fradrag for ægtefællens folkepension.«

4) I den under nr. 10 foreslåede affattelse af lovens § 30 affattes stk. 2 således:

»Stk. 2. For en person, der får udbetalt førtidspension i henhold til lov om social pension, fastsættes samordningsfradrag som anført i stk. 1. Dette fradrag bortfalder fra 1. januar 1989.«

Til § 2

5) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra den 1. april 1986 bortset fra § 1, nr. 10, om samordningsfradrag, der har virkning fra 1. januar 1987.«

Bemærkninger

Til nr. 1

I § 30, stk. 3, 2. punktum, jfr. lovforslagets § 1, nr. 10, er foreslået lovfæstet den fast fulgte praksis, hvorefter tjenestemandspensionister i stedet for en forhøjet tjenestemandspension i henhold til §§ 7 eller 8 har kunnet vælge ordinær tjenestemandspension indtil det 67. år, hvor erhvervsudygtighedsbeløbet til højeste social førtidspension og samordningsfradraget herfor falder væk.

Som anført i bemærkningerne til § 30 har denne praksis sammenhæng med det forhold, at en tjenestemand med relativt høj optjent pensionsalder, der tilkendes højeste social

førtidspension, kan komme ud for, at den forhøjelse af pensionen, der opnås i henhold til §§ 7 eller 8, ikke udgør så stort et beløb som samordningsfradraget for erhvervsudygtighedsbeløbet.

På baggrund af denne praksis har det endvidere været lagt til grund, at ægtefællen efter en tjenestemandspensionist, der havde valgt den ordinære pension fremfor tilskadekomstpensionen, har ret til at få ægtefællepensionen beregnet efter tilskadekomstreglerne. Begrundelsen herfor har været, at ægtefællen ikke burde bære risikoen for, at tjenestemandspensionisten dør før det 67. år, hvor han kan overgå til tilskadekomstpension uden samordningsfradrag for erhvervsudygtighedsbeløbet, der ikke ydes, når den pågældende overgår til folkepension.

§ 12, stk. 2, 2. punktum, foreslås derfor ændret, således at det af ordlyden klart fremgår, at det afgørende er, om tjenestemandspensionisten havde ret til tilskadekomstpension, og ikke, om han rent faktisk oppebar en sådan pension på tidspunktet for dødsfaldet.

Til nr. 2 og 3

Forløbet af lovforslagets behandling i Folketingets arbejdsmarkedsudvalg har indebåret, at det er fundet rimeligt og forsvarligt at foreslå en kortere afviklingsperiode for fradrag for ægtefællens sociale pension, som nu i § 29, stk. 3, foreslås afviklet over 2 år fra 1. januar 1987.

De i lovforslaget anførte merudgifter for året 1990 vil herefter blive aktuelle i 1989, hvorefter den samlede merudgift for afvikling af ægtefællesamordningsfradraget i dette år vil blive ca. 212 mill. kr.

Til nr. 4

Med samme baggrund som anført i bemærkningerne til nr. 2 og 3 er det fundet forsvarligt, at tidspunktet for bortfald af samordningsfradrag for en egenpensionist, der får udbetalt førtidspension i henhold til lov om socialpension, foreslås fremrykket til 1. januar 1989.

Denne fremrykning betyder, at merudgiften på skønsmæssigt 60 mill. kr. kommer i 1989.

Til nr. 5